

(Kort bemærkning).

**Birthe Rønn Hornbech (V):**

Både hr. Aage Frandsen og hr. Jacob Buksti var inde på, om det nu kun skulle være statsretseksperter. Nej altså, vi kan da diskutere, om man kalder dem alle sammen statsretseksperter eller vi absolut skal kalde nogle af dem, der også er professorer i statsforfatningsret, menneskerettighedseksperter; det skal ikke komme an på det.

Hr. Aage Frandsen har jo fuldkommen ret i – han behøver ikke medbringe litteraturen, jeg kender den – at problemet jo netop er, at der er for meget. Derfor synes vi, det kunne være en god ting for Folketinget at få det beslutningsgrundlag, der kunne ligge i, at vi fik linet de forskellige eksperter op, fik en gennemgang af grundloven, for det er jo ikke det, menneskerettighedslitteraturen gør; der er jo en anden indfaldsvinkel.

Så må jeg sige, at det selvfølgelig smerter mig, men jeg vidste det jo godt, at hr. Søren Søndergaard og jeg, som arbejder så glimrende sammen, jo selvfølgelig er helt grundlæggende uenige. Jeg mener det stik modsatte af hr. Søren Søndergaard. Der er jo netop ikke gennem eksklusivaftaler rettigheder for arbejdsgiverne, de er jo udsat for pression. Det er dét, det handler om, og det er dét, vi vil have ophævet.

Så var hr. Buksti inde på, om ikke man også skulle tage hensyn til fællesskabet. Jamen vi bestiller da ikke andet hver eneste dag, når vi lovgiver. Jeg vil godt sige, at vi har det grundlæggende udgangspunkt, der er anderledes end Socialdemokratiets, at det er fællesskabet, der er til for den enkeltes skyld, at fællesskabet udspringer af, at vi er en række enkeltmennesker. Det er ikke omvendt. Vi er arge modstandere af gruppetyranni.

Hr. Kristian Thulesen Dahl spørger, hvordan vi vil udforme grundloven. Jamen det har vi ikke lagt os fast på, det er netop ikke os, der foreslår nedsættelse af en grundlovskommission. Vi mener ikke, det haster. Det, vi har ønsket at pege på i dag, er de emner, som vi mener at vi skal koncentrere os om.

Hr. Thulesen Dahl ved jo også, at jeg bestendig har været ude med, at en grundlovsændring ikke er nødvendig. Det er lovgivningen herinde, der er for dårlig. Det er lovgivningen, der indskrænker frihedsrettighederne. Men netop fordi vi er så optaget af det grundlæggende frihedssyn i den daglige lovgivning, er det klart, at det naturligvis også vil give sig til ken-

de, når Venstre til sin tid skal diskutere en ny grundlov.

(Kort bemærkning).

**Aage Frandsen (SF):**

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde igen det, som hun har sagt før: Grundloven er god nok. Vi lovgiver bare imod ånd og bogstav.

Det kan man kun gøre, fordi grundloven ikke er klar nok. Jeg ved, at på nogle punkter vil vi gå i hver vores retning, når vi skal skrive grundloven, men på andre punkter kunne det godt være, vi ville gå i samme retning. Man skal jo netop præcisere det sådan, at lovgivningsmagten ikke kan bryde grundloven. Jeg vil godt tage et eksempel: Det er ytringsfriheden, som oprindeligt startede med trykkefriheden, så blev det ytringsfrihed, og vi er helt enige i, at det også skal omhandle informationsfrihed. Der er ikke noget i grundloven, der er i modstrid med det, men lovgiverne kan lade være.

Pointen i de ting, som er i grundloven, er jo netop, at lovgiverne kan ikke lade være. Det gælder også, hvis man skal have nogle præciseringer omkring husfreden. Hvis man vil være mere præcis der, så er man nødt til at skrive det i grundloven, for ellers kan lovgiverne lade være, så er det det til enhver tid siddende flertal, der kan bestemme det.

Det, der er ideen med grundloven, er, at der er noget af det almengyldige, som et folketingsflertal ikke kan gå uden om.

(Kort bemærkning).

**Peter Duetoft (CD):**

Jeg synes, det var lige stærkt nok at høre fru Birthe Rønn Hornbechs udtalelse om eksklusivaftalerne, og at arbejdsgiverne var udsatte for pression.

Altså mig bekendt er arbejdsgiverne frit stillet til at nægte at indgå eksklusivaftaler, mig bekendt må Dansk Arbejdsgiverforenings medlemmer ikke indgå eksklusivaftaler, mig bekendt har vi andre steder set arbejdskampe, der gik i månedsvis, hvor arbejdsgiveren til sidst vandt og ikke kom ind under eksklusivaftaler. Det er deres egen kamp.

Spørgsmålet er så, når det er en grundlovsdiskussion, om vi skal redde folks egen kamp ved at ændre grundloven. Det er ikke min opfattelse, at fordi nogle arbejdsgivere ikke tør tage den kamp og det ville være lettere at have folketingsmedlemmer til at rende rundt og klare deres problem, skal vi rende rundt efter de